

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ 2. ศึกษาพฤติกรรมการกำกับตนเองของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ 3. ศึกษาอิทธิพลการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ และ 4. ศึกษาปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 79,417 คน ซึ่งประกอบไปด้วยมหาวิทยาลัยดังนี้

- มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1.2 ตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 408 คน โดยมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 37 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 72 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 65 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 67 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 167 คน รวมทั้งสิ้น 408 คน

การได้มาซึ่งตัวอย่าง

การกำหนดขนาดตัวอย่าง จากประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 79,417 คน พิจารณาใช้ตัวอย่าง ด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรการหาขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่มีความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ทำให้ได้ขนาดตัวอย่างทั้งหมดอย่างน้อย 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง จากประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2563 ซึ่งประกอบไปด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และจากขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้อย่างน้อย 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้ แบ่งประชากรทั้งหมดตามสัดส่วนของมหาวิทยาลัย แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายจากแต่ละมหาวิทยาลัย หน่วยในการสุ่มคือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ทำให้ได้นักศึกษาคณะครุศาสตร์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 37 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 72 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 65 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 67 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 167 คน รวมทั้งหมด 408 คน

2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้จำนวน 1 ฉบับดังนี้

แบบสอบถามการกำกับตนเอง ที่มีต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ มีวิธีในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งในแบบสอบถามนี้ได้แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลการกำกับตนเอง ตามแนวคิดของ Bandura, 1986; Zimmerman, 1998; Tadlock and Robert, 2011 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับได้แก่ จริง ค่อนข้างจริง เป็นบางครั้ง ค่อนข้างไม่จริง และไม่จริง มีจำนวนข้อคำถาม 36 ข้อโดยแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และปัจจัยพฤติกรรมในการกำกับตนเอง

ตอนที่ 3 แบบทดสอบเพื่อวัดระดับการรู้สารสนเทศของนักเรียน พัฒนาขึ้นโดยอิงมาตามฐานการรู้สารสนเทศ ที่พัฒนาโดย Khlaisang & Koraneekij (2019) จำนวน 49 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย

มาตรฐานในการรู้สารสนเทศ 5 ด้านได้แก่ 1. การกำหนดความต้องการสารสนเทศ 2. การเข้าถึงสารสนเทศ 3. การประเมินและจัดการสารสนเทศ 4. การประยุกต์ใช้สารสนเทศ และ 5. การมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศ

2. นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการ และการใช้ภาษาความสมบูรณ์ของข้อคำถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้วิเคราะห์เนื้อหา จากคำนิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย กรอบแนวคิด หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ระบุไว้หรือไม่ โดยเป็นการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) กำหนดการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ให้มีความถูกต้องตามคำแนะนำ และนำข้อคำถามจากแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับแก้ตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ในที่นี้จะหาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เนื่องด้วยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่มีการตอบคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ในส่วนของแบบสอบถามในการกำกับตนเองมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .895 แบบสอบถามการรู้สารสนเทศมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .935 และค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.879

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงคณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ แต่ละแห่ง

2. ผู้วิจัยติดต่ออาจารย์แต่ละสาขาวิชาของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ เพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ทำแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงความสำคัญของการทำแบบสอบถาม เมื่อดำเนินการทำแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดแล้วทำการบันทึกข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

ปัจจัยในการกำกับตนเองที่ส่งผลในการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ มีการวิเคราะห์โดย

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการกำกับตนเองของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ซึ่งใช้การกำกับตนเองเป็นตัวแปรทำนาย และ ใช้การรู้สารสนเทศเป็นตัวแปรเกณฑ์แล้วสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) เป็นสมการทำนายการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ และทดสอบนัยสำคัญของสมการถดถอยพหุคูณโดยการทดสอบค่าที (t-test)

4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ใช้ปัจจัยของการกำกับตนเองเป็นตัวแปรทำนายและ ใช้การรู้สารสนเทศเป็นตัวแปรเกณฑ์ แล้วสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) เป็นสมการทำนายการรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ และทดสอบนัยสำคัญของสมการถดถอยพหุคูณโดยการทดสอบค่าที (t-test)